

Sverri Midjord:

Dagpeningaskipanin — størsta framstig í nýggjari tíð

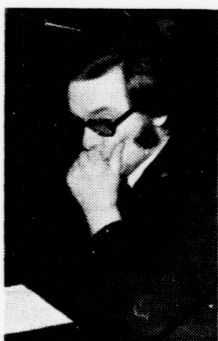
Um dagpeningaskipanina segði Sverri Midjord m.a. undir viðgerðini av lögmannsrøðuni:

Tað eru 20 ár síðani stórsigur javnaðarflokksins í 1958. Tá framdi flokkur okkara fólkapensjónsskipanina, saman við øðrum. Nú verður lagt uppskot um dagpeningaskipan, verður henda skipan til líka stórt vælsignisli sum fólkapensjónsskipanin, hevur verið. — Ja, tað verður upp til veljaran at taka støðu til.

Eg meti hetta uppskot sum størsta framstig í nýggjari tíð. Men tað er sjálvandi ymiskt, sum flokkar skilja hesa skipan. Og tað er ymiskt, hvussu flokkar meta um gagnið av hesum. Men við tí lýsing av sosialpolitikki fólkapensjónsskipansins, sum landsstýrismaðurin D. P. Danielsen hevði, má eg siga sum maðurin, sum seldi skipið á sinni.

Eitt føroyskt skip skuldi seljast í Danmark. Íslendingur var stýrimaður á skipinum. Tað koma nokur fólk umborð, og uttan at vita av at hetta eru keypararnir. Teir spyrja.

Hvussu er skipið? Stýrimaðurin varar av ongum og svarar. Skipið er gott nokk, men maskinan, hon er nakað PIP. Og sama vil eg siga til

verjuroðu D. P. Danielsen, av skrivning Dagblaðsins. Tað er nakað PIP.

Tað eru sum sagt 20 ár síðani, at javnaðarflokkurin við P. M. Dam, sála, tók leiðsluna her á tingi sum størsti flokkur, hvat sum er hent av framburði, gongur sjón fyrri søgn.

Men tað, sum sermerkt hevur flokkinn, er, at samstundis sum hann hevur verið við til at tryggja arbeiði til so nógv bæði á sjógv og landi, hevur hann eisini tryggjað teimum, sum undan eru farin. Tey, sum lögdu rygg til, tey, sum lögdu lunnar undir hetta samfelagið. Fyri 20 árum síðani kom fólkapensjónsskipanin, og í dag verður dagpeningaskipanin framlögð eftir minari metan størsta framstig í nýggjari tíð.

Men allir flokkar eru ikki av somu hugsan.

Henda skipan, sum tryggjar teimum tímáløntu kvinnum og monnum trygga og livsneyðiga inntøku, er eitt hjartamál hjá javnaðarflokkinum.

Tað er so í dag, at um ein arbeiðsmaður ella kvinna, vegna sjúku ella øðrum hóttafalli, ikki kann meta til verka, so er ongin arbeiðsløn ta tíðina sjúkan ella hóttafallið er.

Hetta er ikki galdandi hjá fastlønnum fólki, tey kunnu verða sjúk í longri tíð uttan at nakað ávirka av løn teirra.

Hetta at munurin ímillum fastløn og tímálønt á hesum øki, nú verður heilt burturbeind, er at fróast yvir.

Eitt stig á tí gotu, sum javnaðarflokkurin hevur barst fyrri nú í skjótt 50 ár.

Men meðan vit fróast yvir framstig á hesum øki, meðan vit gleðast yvir, at tryggileiki verður skaptur fyrri verkamann og kvinnu, steðgar ein eitt sindur á, tá ein lesur Dagblaðið fyrri 7. januar 1978.

Har stendur í fyrr nevndu grein, sjálvandi undir dulnevni, har frásett verður og varað verður í móti hesari skipan.

Dagpeningaskipanin sosialisma — ónøgd

Eg eri sannferdur um, at henda skrivning ikki er skrivað, tí at teir eru bangnir fyrri sosialismu, men heldur tí, at nú styttest ímillum tær sømdir hjá teimum, sum teir umboða, og arbeiðsmannin og útróðrarmannin.

Dagpeningaskipanin og tann tryggileiki, sum hon umfatar, fyrri hvørt arbeiðaraheim í Føroyum, eru framstig sum eg og vit fegnast yvir. Eg havi ikki, sum skrivarin í Dagblaðnum, tað mistreysti á føroyingum, at teir heldur fara at liva av dagpeningaskipanini, enn av arbeiði.

Føroyingar eru eitt arbeiðssamt fólk, men kemur hóttafall ella sjúka, gevur henda skipanin

tryggileika, tann tryggileika, sum frammanundan bert var fyrri tey við fastlønnum og størvum.

Landsstýrið skal hava tøkk fyrri, at málið er komið á borðið og tað skal fáa fullan stuðul.

Eg vil samstundis siga her, at okkara flokkur framvegis stendur fyrri, at øllum borgarum skal tryggjast somu kor til arbeiðis og lønar, uttan mun til hvar tú býr.

Tó er her ikki enn viðgjørður tann munur, sum er í veruliga lønarlagnum hjá fastlønnum og tímálønnum. Her er hjá teimum tímálønnum ikki farin tann realvøkstur fram, sum hjá teimum fastlønnum. Hetta eigur ikki at vera so, og eg vil her gera vart við, at sjálvandi vit hava arbeiðsfríð á arbeiðsplássum, og tað er bara gott, so er tað ikki beint, at slík viðurskipti verða told.

Arbeiðsmansins- og arbeiðskvinnulønirnar eru ikki hækkaðar í mun til tær fastløn, og hetta vil ein flokkur, sum okkara ikki framhaldandi lata um hesa stætt fara.

Men eg vil siga, at dagpeningaskipanin botir eitt sindur um hesi viðurskipti, men hon loysir tey ikki.

Nøkur lokalmál

Vegurin gjøgnum Tvøroyri

Tá lögmannsrøðan var til viðgerðar í tinginum herfyri, treiv Sverri Midjord m.a. í hesi lokalviðurskipti:

Tað var ein fyrispurningur í Dimmalætting viðvíkjandi nøkrum neystum í Sandvík, sum landsverkfrøðingurin hevði ognartikið, men enn vóru ikki endurgjaldsviðurskiptini greidd.

Tað er so, at neyst og bátar á slíkum plássum sum Sandvík hava livsviktigan týdning, teir hava krav uppá svar, og eg fari at biðja D. P. Danielsen, ígjøgnum landsverkfrøðingurin, um at fáa greiðu á hesum viðurskipti.

Ambulansu-viðurskipti

Eg nevndi ambulansuviðurskiptini í sunnara parti á Suðuroy. Har kundi eg hugsað mær, at tað varð skipað sleiðis fyrri, at ein ambulansa bleiv sett í Vági, so at sjúklingar, sum í bráðskundi skulu koyrast til Suðuroyar sjúkrahús, ikki verða noyðdir at støðga til hjálpin kemur, fyrst suður og so norður aftur.

Eg vil her heita á formannin fyrri sjúkrahússtýrið í Suðuroy, um at

um, og geva sandvíkingum svar.

Á Tvøroyri eru landsmyndugleikarnir byrjaðir at breiðka vegin, sum gongur frá Øravík ígjøgnum Liðina.

Hetta er sambindingarvegurin suðureftir og norður eftir.

Tvøroyrar býráð vil heldur, at hesin vegur, sum nú verður breiðkaður, verður lagdur uttan fyrri har bústaður er, so sum gjørt er aðrar staðir í Føroyum. Hetta vil geva møguleika fyrri meira byggjandi har.

Vónandi skilur landsverkfrøðingurin hetta, og gongur býráðnum á mæti.

fáa hesi viðurskipti í rættlag beinanvegin.

Og meðan eg eri við sjúkrahúsviðurskipti, má eg endurtaka, at læknaviðurskiptini nú eru í rættlagi, vit vóru kanska eitt sindur ótrygg, tí læknin, sum settur varð, var útlendingur, men hann hevur sanniliga prógvað, at útbúgvingini er onki at finnst at, tvørtur ímóti, tað er dygdin og tryggleikin við at hava slíkan kapasitet, sum telur.

Vegurin Sumba — Vág

Eg nevndi koyrsluviðurskiptini ímillum Sumba og Vág.

Eg frætti at skúlabussurin var farin út av vegnum við skúlabørnum. Hetta kann henda fleiri

ferðir, tí sum eg havi sagt, so eru koyrsluviðurskiptini til og úr Sumba vandanamikil, bæði á sumri og vetri. Betur er at binda um heilan fingur, og fáa hetta gjørt aðrenn vanlukka er hend.

Landsverkfrøðingurin og landsstýrismaðurin fyrri vegamálum skulu vita, at eg ikki ætli at helma í, fyrr enn hesi viðurskipti eru loyst við tunnalsgerð.

Loranstøðin

Og at enda nokur fá orð til Jákup Lindenskov.

Nú loranstøðin í Vági ikki er í brúki meira, fari eg at spyrja, um vit ikki har kunnu gera brúk av teimum húsum, sum har eru til eitt ella annað innan evnaveikaforsorgina.

Eg kundi hugsað mær, at tey antin vóru nýtt sum summarbústaður, ella kanska kunna brúkast burturav.

Tað hevur her verið talað um, at tey evnaveiku høvdu gott av at koma undir smærri forhold, heldur enn at búgva í stórum blokkum. Her er nakað at hugsa um.

Ein ambulansa eigur at vera í Vági